

- си въ водѣ, и да расхлади языкъ-тъ ми; Защото
25 съмъ на мѣжкы въ тойзи пламыкъ. Но Авраамъ
рече: Сыно, напоми си че ты си въспріялъ
твой-тъ добрины въ животъ-тъ си: така и Ла-
заръ злины-тъ; а сега той е на утѣшеніе, а ты
26 на мѣжкы. И освѣнъ всячко това, между насъ и
васъ е утвърдена пропасть голѣма, така щото
които ищѣтъ да минѣтъ отъ тука къмъ васъ,
да не могатъ, нито пакъ които сѣ тамъ да прѣ-
27 минѣтъ къмъ насъ. А той рече: Молиж ти ся
прочее, отче, да го пратишь въ бащинъ-тъ ми
28 домъ; Защото имамъ петима братія, да имъ за-
свидѣтелствува, щото да не бы да дойдѣтъ и тѣ
29 на това мѣжкително мѣсто. Казува му Авраамъ:
Иматъ Моисея и пророцы-тъ; да слушатъ тѣхъ.
30 А той рече: Не, отче Аврааме; но ако иде нѣ-
кой отъ мъртвы-тъ при тѣхъ, ще ся покаѣтъ.
31 Пакъ му рече: Ако не слушатъ Моисея и про-
роцы-тъ, не щѣтъ ся увѣри нито ако нѣкой
си и отъ мъртвы-тъ възкрѣсне.

ГЛАВА 17.

- 1 И рече на ученицы-тъ си: Не е възможно со-
блазни-тъ да не дойдѣтъ; но горко на оногози
2 чрѣзъ когото дохождатъ. По добръ бы было за
него да ся окачеше водениченъ камыкъ около
вратъ-тъ му, и да бѣде хвърленъ въ море-то, а
3 не да соблазни единого отъ тѣзи малкы-тъ. Вни-
мавайте на себе си. Ако ти прѣгрѣши братъ ти,
4 погади го; и ако ся покае, прости му. И седмъ
пѣти на день ако ти прѣгрѣши, и седмъ пѣти
на день ся възвѣрне къмъ тебе, и рече: Покаяю-
вамъ ся, да му простишь.
5 И рекохъ апостоли-тъ Господу: Придай ни
6 вѣрж. А Господь рече: Ако имавте вѣрж колко-
то зрю синапово, рекли быхте на тѣзи черни-